

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 127 0 Rs 080877 26 Rev
Sarajevo, 20.01.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija Zlate Džafić, kao predsjednice vijeća, Emine Hulusija i Adnana Baručije, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice A.L., kći E., iz B., ulica A.I. broj ..., koju zastupa punomoćnik Sven Selesković, advokat iz Tuzle, protiv tuženog Rudnik mrkog uglja „Banovići“ d.o.o. Banovići, ulica Armije BiH br. 52, Banovići, koga zastupaju u revizionom postupku zakonski zastupnik-direktor Rasim Dostović i Adnan Golić, uposlenik tuženog, radi poništenja odluke o otkazu ugovora o radu i ostvarivanja prava iz radnog odnosa, v.sp. 5.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 080877 25 Rsž od 16.10.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.01.2026. godine, donio je:

P R E S U D U

Dopušta se revizija tuženog, te se revizija usvaja i obje nižestepene presude preinačavaju tako što se tužbeni zahtjev odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Banovićima, broj: 127 0 Rs 080877 24 Rs od 13.05.2025. godine odlučeno je:

I. Utvrđuje se da je tuženi nezakonito tužiteljici otkazao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 360/21 od 07.01.2021. godine, po osnovu kojeg ugovora je tužiteljica kod tuženog obavljala poslove na radnom mjestu "*Rukovodilac sektora*" u O.J. „Direkcija” – Ekonomsko-finansijski sektor, te se dosljedno prethodnom utvrđenju, poništava Odluka tuženog o otkazu Ugovora o radu sa ponudom novog Ugovora o radu, broj: 21881/23 od 07.12.2023. godine, kao nezakonita.

II. Shodno prethodnom stavu, obavezuje se tuženi da tužiteljicu vrati na radno mjesto "*Rukovodilac sektora*" u O.J. „Direkcija” – Ekonomsko-finansijski sektor, na kojem je radila po osnovu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj: 360/21 od 07.01.2021. godine ili da tužiteljicu rasporedi na poslove drugog radnog mjesta, koje radno mjesto je u materijalnom smislu (visina iznosa pripadajuće plaće i dodatka na plaću) vrednovano najmanje kao radno mjesto "*Rukovodilac sektora*" u O.J. „Direkcija” – Ekonomsko-finansijski sektor i koje tužiteljica može obavljati u skladu sa svojom stručnom spremom i potrebnim stručnim kvalifikacijama tog radnog mjesta, sa svim pravima iz radno-pravnog statusa koja tužiteljici

pripadaju, počev od 11.12.2023. godine, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III. Obavezuje se tuženi da tužiteljici naknadi razlike plaća u ukupnom neto iznosu od 6.109,41 KM bez poreza na dohodak, za vremenski period od 11.12.2023. godine pa do 31.08.2024. godine, kao datuma do kojeg je vještačenje obavljeno, koje potraživane razlike plaća bi tužiteljica ostvarila da je u navedenom vremenskom periodu nastavila raditi kod tuženog na radnom mjestu "*Rukovodilac sektora*" u O.J. „Direkcija” – Ekonomsko-finansijski sektor, koje je obavljala prije stupanja na snagu Odluke tuženog o otkazu Ugovora o radu sa ponudom novog Ugovora o radu, broj: 21881/23 od 07.12.2023. godine, i to kako slijedi:

- za period od 11.12.2023. do 31.12.2023. godine iznos od 134,34 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec januar 2024. godine iznos od 107,51 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.02.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec februar 2024. godine iznos od 365,70 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec mart 2024. godine iznos od 479,80 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec april 2024. godine iznos od 981,90 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec maj 2024. godine iznos od 1.034,36 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2024. godine pa od isplate,
- za mjesec juni 2024. godine iznos od 944,61 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec juli 2024. godine iznos od 1.066,13 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2024. godine pa do isplate,
- za mjesec august 2024. godine iznos od 995,06 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2024. godine pa do isplate, sve u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

IV. Obavezuje se tuženi da, na osnovu razlika plaća utvrđenih u prethodnom stavu ove presude, Federalnom zavodu za penzijsko i invalidsko osiguranje izvrši uplatu razlike obaveznog doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje u ime i za račun tužiteljice, u ukupnom iznosu od 2.262,75 KM za vremenski period od 11.12.2023. godine do 31.08.2024. godine, kao datuma do kojeg je vještačenje obavljeno, na način da navedeni iznos uplati odjednom, te da uplatu istog evidentira kod nadležnih organa podnošenjem Zakonom propisanih Obrazaca i drugih potrebnih akata, sve u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

V Obavezuje se tuženi da naknadi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.232,80 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj: 127 0 Rs 080877 25 Rsž od 16.10.2025. godine žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude pozivom na odredbu člana 237. ZPP-a reviziju je blagovremeno izjavio tuženi zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da ovaj sud uvažavajući postavljena pravna pitanja, usvoji reviziju tako da pobijanu presudu

preinači i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan ili ukine presudu i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na reviziju tužiteljica je osporila navode revizije i predložila da se revizija odbaci, jer je izjavljena od strane neovlaštenog lica ili zato što nisu ispunjeni uslovi za meritorno donošenje odluke po reviziji.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP-a), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

U odnosu na prigovor tužiteljice u vezi zastupanja tuženog od strane njegovog zaposlenika treba reći da kada su i direktor i zaposlenik tuženog koji je pravnik sa položenim pravosudnim ispitom zajednički podnijeli i potpisali reviziju, smatra se da je potpisivanjem revizije direktor odobrio zaposleniku poduzimanje ove pravne radnje.

Odredbom člana 237. stav 3. ZPP propisano je da Vrhovni sud Federacije, izuzetno, može dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje o reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima, dok je odredbom stava 4. istog zakonskog člana propisano da u slučajevima, u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbi stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka u sporu zavisi od rješenja nekog materijalno – pravnog ili procesno – pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Prema odredbi stava 5. istog člana, u reviziji iz stava 3. ovog člana stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koje se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice za poništenje odluke o otkazu ugovora o radu, vraćanje na radno mjesto rukovodilac sektora ili drugo radno mjesto koje je vrednovano u pogledu visine plaće najmanje kao radno mjesto rukovodilac sektora, isplata razlike zarade, kao i uplata doprinosa za PIO u navedenom periodu.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je da je na spornom radnom mjestu „Rukovodilac sektora“, u organizacionoj jedinici tuženog „Direkcija – Ekonomsko - finansijski sektor“, bila prvobitno raspoređena N.M., sve do 07.01.2021. godine kada je tuženi donio odluku o otkazu Ugovora o radu br. 357/21, a nakon toga na navedeno radno mjesto je raspoređena tužiteljica koja je zaključila ugovor o radu i radila na tom radnom mjestu sve do donošenja sada spornog otkaza Ugovora o radu sa ponudom novog Ugovora od 07.12.2023. godine. U međuvremenu je, po tužbi radnice Nermine Mujić, pravosnažnom presudom Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 Rs 076807 21 Rs od 21.03.2022. godine, utvrđena nezakonitost odluke o otkazu od 07.01.2021. godine, te naložen povrat na radno mjesto „Rukovodilac sektora“. Tuženi je u postupku dobrovoljnog izvršenja navedene presude, raniju radnicu N.M. vratio na to radno mjesto i donio sada osporenu odluku o otkazu ugovora o radu tužiteljici broj: 21881/23 od 07.12.2023. godine, sa ponudom izmijenjenog ugovora o radu, koji je tužiteljica prihvatila za ponuđeno radno mjesto „Glavni analitičar finansijskih tokova“. Vještačenjem po vještaku ekonomske struke, utvrđena je razlika plaće od 6.104,41 KM i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje od 2.262,75 KM, koja bi bila ostvarena da je tužiteljica, nastavila raditi, na radnom mjestu „Rukovodilac sektora“, u organizacionoj jedinici tuženog „Direkcija – Ekonomsko - finansijski sektor“.

¹ “Službene novine FBiH“, br. 53/03, 73/05 i 19/06

Odluku o usvajanju tužbenog zahtjeva nižestepeni sudovi su u bitnom zasnovali na zaključku da i u situaciji postojanja pravosnažne presude o vraćanju ranijeg radnika na isto radno mjesto ne znači isključivo povrat na konkretno radno mjesto, jer odredba člana 106. stav 2. tačka b. Zakona o radu propisuje pravo radnika da se vrati na rad, na poslove na kojima je radio ili druge odgovarajuće poslove, kao i odredba člana 217. Zakona o izvršnom postupku.

Osporavajući pravilnost pravnih zaključaka nižestepeni sudovi tuženi je u reviziji postavio sljedeća pravna pitanja:

1. Da li je tuženi- poslodavac bio dužan da postupi u pravcu izvršenja pravosnažne sudske odluke u smislu člana 179. stav 1. i 2. ZPP-a, u konkretnom slučaju pravosnažne presude Općinskog suda u Banovićima, broj: 127 0 Rs 076807 21 Rs od 21.03.2022. godine radnice N.M?
2. Da li pravosnažna sudska presuda, kojom se poslodavcu izričito nalaže vraćanje radnika na tačno određeno radno mjesto, predstavlja pravno valjan i dovoljan osnov da poslodavac, u cilju izvršenja te presude, radniku koji trenutno obavlja poslove tog radnog mjesta (a čiji je raspored zasnovan nakon donošenja nezakonite odluke o otkazu prema ranijem radniku) otkáže ugovor o radu sa ponudom novog ugovora o radu na drugim poslovima, bez da se takav otkaz može kvalifikovati kao nezakonit?
3. Da li se odluka poslodavca o otkazu ugovora o radu radniku, koja je neposredno i isključivo motivisana obavezom izvršenja pravosnažne presude kojom se raniji radnik vraća na isto radno mjesto, može smatrati zakonitom, imajući u vidu da je poslodavac prema članu 7. Zakona o sudovima FBiH i članu 179. ZPP-a dužan postupiti po pravosnažnoj presudi, te da bi propuštanje izvršenja predstavljalo povredu načela formalnog legaliteta i instituta pravosnažnosti?

Kroz postavljena pravna pitanja revident je ukazao i na postojanje različite prakse istog drugostepenog suda koje presude je i priložio.

Ocjenjujući pitanje dopuštenosti revizije u smislu člana 237. stav 3., 4. i 5. ZPP, ovaj sud je našao da postoje uslovi za izuzetno odlučivanje o reviziji u pogledu postavljenih pravnih pitanja, s obzirom da u identičnim, činjeničnim i pravnim situacijama isti drugostepeni sud je zauzeo različita pravna shvaćanja, tako da postoji različita praksa drugostepenog suda, a što revizija tuženog osnovano ukazuje.

Naime, pravni stav izražen u pobijanoj presudi drugostepenog suda u Tuzli je različit od pravnog stava izraženog u priloženim presudama istog suda broj: 127 0 Rs 080429 24 Rsž od 09.07.2025. godine i presuda broj 127 0 Rs 080345 25 Rsž od 12.09.2025. godine.

Iz navedenih razloga ovaj revizijski sud je dopustio izvanrednu reviziju koja ispunjava sve uslove iz člana 237. stav 5. ZPP.

Cijeneći postavljena pravna pitanja, sporno je pitanje da li je zakonit otkaz radniku sa ponudom izmijenjenog ugovora o radu, kod postojanja pravosnažne presude o vraćanju ranijeg radnika na isto radno mjesto.

Odredbom člana 7. Zakona o sudovima u Federaciji BiH², propisano je da su odluke svih sudova obavezujuće na teritoriji Federacije BiH, a članom 6. istog Zakona da sudsku odluku može preispitivati samo nadležni sud povodom pravnih lijekova u postupku propisanom ustavom ili zakonom. Odredbom člana 179. stav 1. ZPP propisano je da kad se stranci u presudi nalaže izvršenje činidbe, odredit će se rok u kojem je tu činidbu dužna izvršiti.

Odredbom člana 96. stav 1. tačka a. Zakona o radu³ regulisano je da poslodavac može otkazati radniku ugovor o radu, uz propisani otkazni rok, ako je takav otkaz opravdan iz ekonomskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, a odredbom člana 106. stav 2. tačka b. Zakona o radu regulisana su prava radnika u slučaju nezakonitog otkaza da se poslodavac može obavezati da vrati radnika na rad, na njegov zahtjev, na poslove na kojima je radio ili druge odgovarajuće poslove.

Pravosnažna odluka kojom je poništeno rješenje o otkazu djeluje tako da se radnik po takvoj odluci nalazi u radnom odnosu kod tuženog, a prema prvobitnom zaključenom ugovoru o radu i u izvršenju te pravosnažne sudske odluke poslodavac donosi odluku kojom zaposlenog vraća na rad na njegov zahtjev i to na poslove na kojima je radio i imao zaključen ugovor o radu, a na odgovarajuće radno mjesto samo u situaciji objektivne nemogućnosti da radnika vrati na poslove koje je obavljao (npr. u situaciji ukidanja radnog mjesta, smanjenja broja izvršitelja i dr.). Prema tome, Zakon o radu u situaciji nezakonitosti otkaza, omogućava radniku i ujedno nalaže poslodavcu vraćanje na isto radno mjesto, a to što je poslodavac za vrijeme vođenja sudskog spora povodom odluke o otkazu ugovora o radu u međuvremenu na tom istom radnom mjestu zaposlio drugog radnika, ne može uticati na položaj i radnopravnu zaštitu radnika koji je u sudskom postupku uspio sa tužbenim zahtjevom. Suprotno postupanje poslodavca pravosnažnoj sudskoj odluci kada se radi o nezakonitom otkazu i raspoređivanje na druge poslove kod postojanja ranijeg radnog mjesta moglo bi predstavljati i zloupotrebu prava. Suprotno stanovištu nižestepениh sudova i odredba član 96. stav 1. tačka a. Zakona o radu, a na koju odredbu se poslodavac pozvao nije bez osnova, jer je poslodavac u obavezi dokazati opravdanost organizacijskih razloga u smislu člana 102. Zakona o radu, a u toku postupka je dokazano da je otkaz tužiteljici direktna pravna posljedica dobrovoljnog izvršenja pravosnažne sudske odluke, a da bi se ranija zaposlenica vratila na radno mjesto za koje joj je prethodno nezakonito otkazan ugovor o radu.

Dakle, kada je tuženi dobrovoljno izvršio svoju obavezu nastalu na osnovu pravosnažne presude Općinskog suda u Banovićima od 21.03.2022. godine, a kojom je naloženo tuženom da radnicu N.M. vrati na radno mjesto koje je individualizirano u izvršnoj ispravi „Rukovodilac sektora“, tada suprotno zaključku nižestepениh sudova ostvarile su se pretpostavke za davanja poslovno uvjetovanog otkaza tužiteljici i predmetni otkaz je dopušten, jer je prestala potreba za radom tužiteljice na navedenom radnom mjestu.

Prema tome, pobijana odluka tuženog o otkazu ugovora o radu tužiteljici sa ponudom izmjenjenog ugovora o radu broj: 360/21 od 07.01.2021. godine je zakonita, tako da je neosnovan zahtjev tužiteljice da se izvrši ponovno raspoređivanje na radno mjesto „Rukovodilac sektora“ i isplata razlike plaće i doprinosa. Bez osnova je i zahtjev da se

² („Službene novine F BiH“, broj 38/05 i 22/06)

³ Službene novine F BiH, broj: 26/2016, 89/2018, 23/2020 – Odluka US, 49/2021 – dr. Zakon, 103/2021 – dr. Zakon i 44/2022)

tužiteljica rasporedi na radno mjesto koje odgovara visini plaće odnosno koeficijentu radnog mjesta „Rukovodilac sektora“ u materijalnom smislu, jer tužiteljica u toku postupka nije tvrdila, pa ni dokazivala da ponuđeno radno mjesto i poslovi za koje je potpisala izmijenjeni ugovor o radu „Glavni analitičar finansijskih tokova“ po svom sadržaju ne odgovaraju njenoj stručnoj spremi i iskustvu na radu i ne predstavljaju odgovarajuće poslove. Koeficijent i visina plaće radnog mjesta na koje je radnik bio raspoređen prije izmjene ugovora o radu, nije stečeno pravo radnika koje vezuje poslodavca kod raspoređivanja usljed organizacijskih promjena i izmjene ugovora o radu.

Na osnovu izloženog, a s obzirom da je prihvatanjem tužbenog zahtjeva materijalno pravo pogrešno primijenjeno, valjalo je primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP odlučiti kao u stavu prvom izreke ove revizijske odluke.

Prema odredbi iz člana 397. stav 2. ZPP, kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek, odlučit će o troškovima cijelog postupka.

Shodno preinačenju pobijane presude imajući u vidu postignuti uspjeh tužiteljice u parnici, da je u konačnom tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu, ovaj sud je na osnovu odredbe člana 397. stav 2., u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP-a, zahtjev tužiteljice za naknadu troškova nižestepenog postupka odbio, a o troškovima postupka tuženog nije odlučivao iz razloga što tuženi nije postavio opredjeljen zahtjev.

Predsjednica vijeća
Zlata Džafić, s.r.